

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 717
van **YVES BUYSSE**
datum: 5 augustus 2020

aan **WOUTER BEKE**
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID, GEZIN EN ARMOEDEBESTRIJDING

Coronabeleid - Strategische reserve persoonlijke beschermingsmiddelen

De eerste aanbeveling van de ad-hoccommissie die het gevoerde coronabeleid heeft geëvalueerd, betreft het zorgen voor een voldoende grote strategische reserve aan persoonlijke beschermingsmiddelen.

Uit actuele informatie van de Brugse woonzorgcentra blijkt dat er zich momenteel vooral een tekort aan niet-steriele handschoenen stelt. Er zijn op dit ogenblik blijkbaar zeer weinig mogelijkheden om binnen een redelijke termijn tegen redelijke prijzen een geruststellende reserve aan deze handschoenen op te bouwen.

1. Is dit tekort een louter lokale vaststelling of is het een probleem dat zich ook elders stelt?
2. Welke maatregelen heeft de minister genomen om de stock zo vlug mogelijk aan te vullen?
3. Is er met betrekking tot deze niet-steriele handschoenen op korte termijn zicht op het creëren van een lokale productiecapaciteit of op het opschalen van de bestaande capaciteit?

ANTWOORD

op vraag nr. 717 van 5 augustus 2020

van **YVES BUYSSE**

1. De problematiek rond beschikbaarheid van (betaalbare) handschoenen in nitril is een wereldwijd probleem. Dit is een gevolg van een combinatie van schaarste aan grondstoffen, laattijdige "just-in-time"-bestellingen in crisistijden en het verhoogd gebruik van handschoenen in nitril ook in omgevingen met laag risicoprofiel, zoals handschoenen voor medisch gebruik die gedragen worden bij schoonmaakactiviteiten.
2. De Vlaamse Overheid heeft een strategische voorraad met voldoende grote hoeveelheid handschoenen aangelegd. Deze is bedoeld als 'last resort' bij uitbraken. Voorzieningen met uitbraken en tekorten aan materiaal kunnen deze aanvragen op basis van het aantal geregistreerde besmettingen. Er worden geen handschoenen verdeeld voor de dagdagelijkse werking van een organisatie. Dit is een verantwoordelijkheid van de individuele organisaties.
3. Het creëren van een lokale productiecapaciteit is moeilijk te realiseren gezien de grote afhankelijkheid van de grondstoffen en de lage reële productiekost in de huidige fabricagelanden (voornamelijk Maleisië, Vietnam en Indonesië).